

Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia: **BRAȘOVU**, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
Bucurii nefrancoase nu se primesc. Manuscrisurile nu se restituie.
Birourile de anunțuri: **BRAȘOVU**, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
Inserate mai primesc în Viena: *K. Moser, H. Schönbauer & Vogler (Odo Moser), H. Schönbauer, Alois Herold, M. Duka, A. Oppelt, J. Domesberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Dausbe*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Prețurile inserțiilor: o serie garzon pe o colână 6 cr. și 80 cr. timbru pentru o publicare. Publicații mai dese după tariful și învoială.
Reclame pe pagină a III-a o serie 10 cr. v. a. sau 80 ba.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU XVI.

"Gazeta" este în să-careți
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an: 12 fl., pe șase luni 8 fl., pe trei luni 5 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an: 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-ri de Duminecă 3 franci.
Se prenumără la toate oficiile poștale din țară și din afară și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrațiunea, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etajul I:
Pe un an: 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an: 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Ună esemplară 5 cr. v. a. sau 15 bani. Atât abonamentele cât și inserțiile sunt a se plăti înainte.

Nr. 57.

Brașov, Sâmbătă, 13 (25) Martie

1893.

Brașov, 12 Martie v.

Pozițiunea, ce au luat-o Românii și Slavii în contra politicei bisericesci a guvernului, dă ocaziune și fôiei naționale săsesci din Sibiu, „Sieb. D. Tagblatt“, de a se pronunța asupra vocilor, ce s'au ivit în presa maghiară despre mișcarea de protestare a naționalităților. Ca de obicei, presa maghiară atribuie rezistența acosta antipatiei în contra statului maghiar. O fôia maghiară, relevându acosta, susține cu o logică, mai multă ca dubioasă, că reformele proiectate nu vor vătămă interesele de limbă și de cultură ale naționalităților, dăr că de altă parte ele sunt foarte apte — de a întări statul maghiar și de a consolida unitatea națională. Față cu acosta afirmare contradicătoare a unei foi maghiare dice „Sieb. D. Tagblatt:

„De acosta se tractează dăr! A întări „unitatea națională“ — acosta au avut-o în vedere tôte legile, pe cari naționalitățile din Ungaria le simtă amar, dela legea de naționalitate începându până la legile școlare... Se așteptă dela reformele plănuite bisericesci politice, că „vor întări statul maghiar și unitatea națională“. Se afirmă însă totdeodată, că naționalităților nu li-se va face nici un rău, nici în privința limbei, nici în privința culturai, că sensibilitatea lor va fi pe deplin considerată! Dăr cum se va face acosta pentru Dumnezeu?! Ori dora s'a inventat aici deja metoda, de a tăia cocoșul, fără să simtă durere? A întări „unitatea națională“, acosta însemnă, precum știut este, a „săvârși clădirea“ statului maghiar, și ôre se se potă întâmpla acosta, fără de a strica naționalităților? De curându a apărut o broșură dela

canonicul Csavolsky, care se întrepune pentru autonomia catolică și o motivează între altele dîcându, că prin acosta autonomie se câștigă un mijloc însemnat pentru combaterea naționalităților. Și față cu asemenea păreri se mai fiă ôre, în adevăr ômenî, cari se privescă și din punctul de vedere național cu liniște la aceste reforme?”

„Să nu fiă nici o îndoială despre aceea, cum cugetăm noi și cum cugetă poporul nostru asupra acestor reforme. — Din motive bisericesci și naționale este imposibil să le primim. Dăcă pe lângă justiția și administrația, pe lângă instrucțiune și încassarea dărilor, pe lângă serviciile de siguranță și salubritate publică, pe lângă tôte acele, ce astădî în Ungaria sunt deja exclusiv maghiare, pe basa legii s'eu. În contra dispozițiunei clare a legii, se vor maghiarisa acum încă și matriculele botezurilor și cununile, cum le va merge atunci naționalităților?...“

Nu mai trebuie să spunem, că espunerile de mai sus ale fôiei săsesci din Sibiu sunt rezultatul îndelungatelor esperiențe și convingeri, ce și le-a câștigat asupra stărei lucrurilor.

Da, la reformele bisericesci nu se tractează de nimic mai mult și mai puțin, decât de a maghiarisa tôte fără de nici o excepțiune.

Acosta s'a constatat în mod viu și elocvent și în adunarea de protestare a alegătorilor români din comitatul Brașovului, ce s'a ținut adî în Brașov și despre care raportăm pe scurt mai jos. Ea a protestat unanim și solemn în contra întregului sistem politic maghiar.

În fine se opriră înainte unui edificiu mare în Pearlstreet, care de sus până jos era acoperit cu litere gigante, cari spuneau, că aici se află marea fabrică de oisme a lui William Behrendt.

Marele incediu din 1872, care prefăcî în cenușă 800 de case din vechiul Boston, era cauze, că partea cea mai mare a stradelor de frunte, ca Pearlstreet, Washingtonstreet, Statesstreet, sediurile micilor comercianți, a băncilor, comercianților de ghetă și de oisme, se ridicară în forme frumoase.

Carol Angermann se sfa să tragă clopotul dela frumoasa casă, în care locuia unchiul s'eu care înainte cu câțiva ani nu fusese decât un cinstit pantofar, care și pricepea meseria și care oreșuse, că va progresa, dăcă va merge în America. Aici se avântase la pozițiunea de mare fabricant de oisme și acum de sigură era un om de frunte. În epistolele sale, ce le trimetea în patriă, fusese totdeauna amical și plăcut și ou deosebire pe unicul fiu al s'ei sale, pe Carol Angermann, îl provocase să vină la Boston, pentru-ca să-și caute acolo norocul.

Îndată ce sună, se deschise porța,

Adunarea din Brașov.

Astădî la ôrele 10^{1/2} s'a deschis adunarea de protestare a alegătorilor români din orașul și comitatul Brașovului.

Glasul convocatorilor adunării a avut răsunet neașteptat, căci sala cea mare dela Hotelul Nr. 1 a fost literalmente înșesată de public.

După-ce părintele protopop Bartolomeu Baiulescu a deschis adunarea printr'o vorbire foarte frumoasă, s'a procedat la constituirea biroului, alegându-se de președinte cu unanimitate d-lă protopop Bart. Baiulescu, de secretari d-lă Traian H. Pop și Romul Verșea, ér de verificatori ai protocolului adunării d-ii Sterie Stinghe și G. Navrea.

După constituirea biroului s'a discutat în merit asupra proiectelor căsătoriei civile obligătoare și matriculelor civile. Primul vorbitor, părintele Iosif Comanescu, a desfășurat într'o vorbire nimerită și convingătoare marea primădă, ce cuprinde pentru noi aceste reforme. Luă apoi cuvântul d-lă Grigorie Maior, redactorul „Gazetei Transilvaniei“, care printr'o entusiastă vorbire a arătat nelegiurile și asupririle ce le îndurăm noi Românii din partea stăpânirii unguresci, prin reformele bisericesci proiectate. care acuma pregătesc un nou atentat în contra noastră. Vorbitorul, furtunos aplaudat, a prezentat următorul proiect de rezoluțiune, care s'a și primită unanim de adunare:

Avându în vedere, că tôte reformele amintite în programul guvernului ungurescu, au de scop, în prima liniă, de a completa sistemul de centralizare și de maghiarizare, prin care politica militantă maghiară de 25 de ani încôce nisuesce a transforma statul de naționalitate într'un stat național maghiar unitar;

Avându în vedere, că fără de nici o necesitate și fără ca marea

majoritate a populațiunei statului să fi pretins, guvernul ungurescu a inițiat și pe tărâmul bisericescu nisce reforme, menite de a sprigini planurile utopice de unificare națională prin deschiderea de nouă debușuri pentru maghiarizare;

Avendu în vedere, că prin proiectata introducere a căsătoriei civile obligătoare se urmăresc scopul de a nimici influința și veda preoțimei nostre naționale față cu poporul, făcându-l pe acesta cu totul atârnat de organele statului în afacerile matrimoniale, ce se vor conduce în limba maghiară; ér prin proiectata introducere a matriculelor civile se deschide organelor statului un nou câmp de maghiarizare prin schimbarea obișnuită a numelor și prin înrîurirea ce-o vor avé, dela nascere pân' la moment, asupra vieții nostre familiare și sociale, ér în ambele casuri, a căsătoriei și a matriculelor civile, se deschide un nou isvor de exploatare materială a poporului nostru, scădându-se în mod însemnat venitele preoțimei nostre și impunându-se nouă sarcini credincioșilor;

Avendu în vedere, că, în special, prin introducerea căsătoriei civile s'ar sgudi și bazele religioase-morale în creșterea poporului nostru, pe care în cursul vécurelor l'a susținut mai mult castitatea căsătoriei, în care el privește o taină sfântă;

Avendu în vedere, că politica de maghiarizare, prin aceste reforme, s'ar introduce și în biserică și ar exercita o influință directă asupra credincioșilor, slăbindu astfel totu mai mult legăturile dintre noi;

Alegătorii români din orașul și comitatul Brașovului protes-

FOILETONULU „GAZ. TRANS.“

In gura chiților.

Novelă de A. Oscar Klausmann.

(2) (Urmare.)

Căpitanul avea tôte dreptatea. Cu o bucurie ne mai pomenită fură primiți matrosii germani de câtră sute de Germani din Boston. Ei fură impresurați, îmbrățișați și aprôpe înădușiți de atâta dragoste. Dece până în doispre-dece Germani se încercou să pună mâna pe un matros, pentru-ca cel puțin câte-va ôre să-l ospăteze bine. În fine se înțelesă ca să se împartă ôșpeții și încungiurați de grupe întregi de Germani din Boston, plecară matrosii spre cetate.

Carol Angermann refuzase tôte invitațiile și se informase numai despre Pearlstreet, de adresa unchiului s'eu, fabricantul Behrendt. Câțiva tineri Germani se oferiră îndată de conducători și se încercou, deja pe drum, să-l bage în diferite biruri, pentru ca acolo să ia un „drink“, ceea ce Carol Angermann refuză.

ér Carol Angermann urcă ou o ôrecare sfîlă scările, cari erau decorate luxuos cu marmură și bronz. Unui servitor negru, care-l primi, li predete o scrisore a mamei sale, prin care avea să fiă introdus la unchiul s'eu.

Servitorul se depărta ou scrisorea, dăr în curându se reintôrse, rugându pe Carol Angermann, să-l urmeze.

Cu tôte că era Duminecă, află totuși pe unchiul s'eu, al cărui exterior îl cunosuse până acuma numai după portrete, în camera sa de lucru, resp. în comptoarul s'eu. Bucuria, ou care salută William Behrendt pe nepotul s'eu, era nefățită. El îl îmbrățișă de repețe ori și esclama apoi: „Nu, nu te-ai fi recunoscut! Ce mare te-ai făcut! Cât de mic erai atunci, când ai plecat la America; și acum! Ce ficior sdravên a eșit din tine!“

De repețe ori privi pe Carol Angermann dela cap până la picioare, îl îmbrățișă apoi din nou și-l rugă să ședă.

„Tu rămâi, firesc, ôșpele nostru pentru totu timpul cât vei sta în port.“

Carol Angermann zîmbi: „Am oncediu numai câteva ôre și trebuie să fiu punctual înapoi pe bord, dăcă voesc să mai capăt concediu.“

„Ce păcat“, dîse Behrendt, „că L'zzia a plecat ôlare la preumblare. Speră, că va veni în curându. Dăr povestesc: cum stau lucrurile acasă? Cum li merge mamei tale?“

„Ea se află bine“ dîse Carol Angermann. „Mulțamescu de întrebare. Mulțamită sprijnului t'eu abundant, ea trăesc în bune condițiuni.“

„Nu merită mulțamire!“ observă Behrendt. „A trecut multă vreme până când am putut să ajut pe s'ermana mea soră. În anii cei dintâi am avut destul de lucru, până când m'am susținut pe mine.“

„Și totuși“ dîse Angermann, „iubite unchiule, te-ai gândit în totdeauna la d'ensa. Tie am să-ți mulțamescu, că m'am putut dedica carierei de comerciant. Și speră, unchiule, că testimoniile, pe cari și le-am trimis, și-au procurat bucuria.“

„De sigură“ dîse Angermann, „și ou atât mai mult, ou cât în totdeauna am avut față de tine o intențiune hotărâtă. Mai mult m'am bucurat, când am aflat, că voesc să-ți faci serviciul militar la marină. Adecă eu totdeauna am sperat, că astfel vei puté

téză unanimă în contra introducerii căsătoriei civile obligătoare și a matriculelor civile, protesteză în contra întregului sistem politic al stăpânirii ungurești, care pe tărâmul național, pe cel cultural, și acuma și pe cel bisericesc, tinde la nimicirea individualității noastre naționale și la ștergerea credinței noastre strămoșești.

Dacoromânismul și politica culturală maghiară.

(Fine.)

Adeseori se poate citi în publicistica noastră, că sub mantaua *Ligei*, numai câteva existențe catilinare ale societății române și a vieții politice organizază întregă mișcarea română cu ajutorul rublelor rusești. Asta nu i adevărat. Cel ce numai superficial și chiar cunoscător raporturile române, acela știe, că cu *Liga consimite totă Românilor*, că *Liga* și ideile reprezentate de ea este idolul și mândria inimii Românilor; acela știe, că Românilor dă cu totă inima denarului, francului, ori napoleonul său reprezentanților *Ligei*, fără de ai trece măcar prin minte de-a întreba: ce se face cu acești bani? Da, fiindcă e convins că oare Români, că chiar și cea mai neînsemnată parte a banilor sunt jertfiți pentru cauza română, pentru visul de aur al Românilor, pentru dacoromânismul. Înaintea cunoșterii raporturilor române este clar, că în *cassa Ligei nu se află nici măcar o copeică rusească.*

Diarele noastre păcătuiesc, când, dezvoltându cestiunea română, mângăie pe cetitorii lor și națiunea, că Români în totalitatea lor sunt fideli și se alipesc la ideea de stat maghiară și că totul este numai șgomotul unor ultraști de natură anarhistă, cărora le place să pescuiescă în turbure. Nu este adevărat.

Din potrivă, este o periculoasă și păcătoasă amăgire această aserțiune, mai ales decât o primesc de a lor și bărbatii, cari stau în fruntea guvernului. *Aspirațiunea românilor este aspirațiunea întregului nemă românesc; pretensiunea românilor, este pretensiunea tuturor Românilor; dogma românilor este religia și evanghelia făcându Români trecuți prin școlă.* „Lucru natural — dize Rethy Lajos în cartea sa „Formarea limbii și a națiunii valahă — că concepțiunea națională valahă, pe care o susțin factorii politici, ține legați pe învățații valahi, care vrându nevrându sunt siliți să progreseze pe urmele începute, căci almintrelea vin în conflict cu ei înșiși și cu politica națională, a cărei ideea

fundamentală o compun învățăturile despre Traian și continuitatea românismului în Dacia. Nu vrū printr'asta să știe, că un *Grădișteanu*, sau un *Maniu*, secretari la Academia, ar cunosc istoria națiunii lor și s'ar ascunde dinaintea ei după tendințe politice. Nu, Grădișteanu, Maniu și cu ei dimpreună publicul cetitor valah cred istoriei lui Majoru. *Nici nu pōte fi altfelu.* O literatură de unu secol vesteste aceste învățături tot în acel ton, mai multe generații au crescut în ea și a intrat, așa dīcându, în sângele părții cugetătoare a națiunii.

Putin, pōte chiar mai multă, decât ar fi trebuit, m'am estins cu dezvoltările mele culturale-istorice. Cred însu, că mi-a succedat a arăta, că din partea românismului amenință națiunea și statul maghiar unu pericol, care nu este o fantomă, nici ceva luat din aer. Pericolul acesta îl mai măresc împrejurarea, că are o basă puternică de mișcare a poporului, că chiar și din punct de vedere curat al populațiunii, noi cu numărul mic al Maghiarilor, suntem în desavantaj. Este adevărat, că ați milioanele poporului român mergu în această luptă pentru existență încă numai în masă, dar masa această este compactă și posedă o mare putere de rezistență, care în momentul, în care cultura națională română va străbate toate straturile ei, pōte să devină pentru noi periculoasă. Națiunea și statul maghiar nu este iertat, ca față cu acestu pericol, să rămână și mai departe în nelucrare. Eu cred, că îndată ce va fi orientată asupra esenței și mărimii acestui pericol, noi nu va întârzi a lua măsurile de apărare.

În ciclul acesta de articulu am arătat, că românismul este unu factor, care în prima linie se luptă cu arme culturale, că a devenit periculos tocmai pentru-că noi l'am lăsat de sub influența noastră culturală și că în trecut n'am exercitat față cu elu destul control cultural-politic, și în prezent încă stăm față cu elu neorganizați și slabi. Din dezvoltările mele este ușor a deduce, că față cu românismul, care cultural-politic are unu trecut de unu veou, este o mișcare pe deplin organizată și contra lui nu ne putem lupta decât cu mijloce în prima linie culturală.

Cum?

Acestu cum este una din cele mai frumoșe probleme a d-lui ministru de culte de-alu află și de-aceea mi-am recomandat ciclul meu de articulu atențiunii lui. Sunt curios, decât în multele sale daraveri, va ajunge să se ocupe și cu această cestiune.

SCRILE ŢILEI.

— 12 (24) Martie.

Dela Academia română. Ședința de Mercuri a Academiei române s'a ocupat cu designarea de membrii în locurile vacante. Pentru secțiunea literară au fost propuși d-nii Olănescu-Ascanio, Naum, Vlăhuța și Vargolici. Ca membrii ordinari, probabil vor fi aleși d-nii Olănescu-Ascanio și Naum, și d. Vlăhuța ca membru corespondent. La secțiunea istorică s'au propus d-nii Xenopol, Ioan Calenderu, Erbicșeu, Gion-Ionescu Onciu din Bucovina și Mihali din Maramureș. După toate probabilitățile, d-nii Xenopol și Ionu Calenderu vor fi designați ca membrii ordinari, și d. Mihali din Maramureș, ca membru corespondent; d-nii Gion-Ionescu și Onciu sunt deja membrii corespondenți. În secțiunea științifică au fost propuși d-nii Culiianu și Istrate. — Eriș făcută Academiei următoarele donațiuni: De către d. V. A. Urschi și generalu Falcoianu, mai multe fotografii forte frumoșe reprezentându scene din războiul româno-ruso-turc delu 1877-78. De către d-lu Th. Speranță câte-va fragmente dintr'unu papyrus egiptean. — În ședința publică de ați voru vorbi d-nii: Nicolae Ionescu, despre Traianus Germanicus; Hepites, despre Climatologie; și d-lu V. A. Urschi va face comunicăți de documente, ce se voru tipari în tomu V alu monumentalei sale opere Istoria Românilor — A doua ședința solemnă din sesiunea această a Academiei, d-lu B. P. Hașdeu va prezenta raportul său despre mersul lucrării *Magnum Etymologicum Romaniae*. Voru mai vorbi d-nii Gr. Toculescu și Olănescu-Ascanio.

—x—

Recursul de nulitate în procesul de presă contra d-lor Baltescu și Neșea delu „Tribuna“ e basat, după cum ni se comunică, pe aceea, că doi dintre jurați sunt cumnați, alu traie și miocrenu și alu patrula, retrăgându-se jurații pentru a mânca, a vorbi cu unu omu esternu, șadără s'a neglesu observarea formelor.

—x—

Înmormântarea lui Iules Ferry s'a săvârșit în 22 Martie în modu solemn. Casimir Ribot, Melin și ministru președinte Ribot au ținut cuvânturi, în cari accentuare caracterul, taria și patriotismul lui Ferry. Deasupra cosciugului se afla drapelul tricoloru, care a fălăit și asupra cosciugului lui Gambatta.

—x—

Adunare publică. Duminecă în 26 Martie n. c. lucrătorii din Brașov voru ține o adunare publică, la 3 ore d. a. în salonul de știe delu Nr. 5. La ordinea zilei va fi: 1) Darea de semă a delegaților aleși în 16 Octomvre 1892, pentru congresul lucrătorilor, ce s'a ținut în 6, 7, 8 Ianuarie 1893 în Budapesta. Mai multe propuneri.

—x—

Atentat contra primarului Moscovei.

Cu ocazia alegerii primarului orașului, unu anu Andreianoff a tras două lovituri de revolver asupra primarului Alexieff, oșria i a cerut audiență sub pretextu de a i remite o suplică. Alexieff a căzut și și-a perdut conștiința. Asasinul se prefăce că e nebuu, însu motivul crimei este răsunarea, după cum se crede.

—x—

Programa concertului muzicii militare, ce se va executa Duminecă în 26 Martie n. c. în sala hotelului „Europa“ este următoarea: 1) Sommer: „Cordier“ marș. 2) Mendelssohn: ouvertură: Ein Sommernachtsstraum. 3) Bayer: valțu din baletul „Rouge et noir“. 4) Mascagni: „Rugăciunea Desdemonei“ din opera „Othello“. b) „Blumen-Orakel“ pentru trambiuș. 5) Rapodii ungare Nr. 1. 6) Wagner: Fantasia din „Lohengrin“. 7) Böttge: „Aus vergangeneu Zeiten“ (comentar: Prințul de Orania (1572) Eantara de trambiuș, cântecul lui Hildenbrand din sec. XII. Cântecul Curupilor, marș de război din Wales, marș vechiu ruseș, marșul funebru alu cavaleriei bavareșe, marș turoș. Imnul Ambrosianu din sec. VI-lea. Ionică Barbu: „Sci tu“ cântec românesc executat pe trambiuș. Sullivan: Poutpouri din opera „Mikado“. 10) Södermann: „Brölops“ marșul suedian pentru canuna. Începutu la 1/8 ore șera.

Dela procesul din Turda.

Ca întregire a raportului asupra procesului politic al preotului Suci, dăm locu ați părții din urmă a interesantului discursu de apărare:

Dr. Amos Frăncu: Onorată Tribunal! În zilele trecute d-lu Bartha Miklos a spus în fața țerei, că „în era Tisza nici frunzelor nu le era permis să cadă, fără șirea și învoirea guvernului“. (Aplauze în publicu).

Președintele: faceți atență publicu să se reție delu expresiunea sentimentelor sale, fiindcă la din contră voiu goli sala.

Aperătorul: Unu trist adevăr se cuprinde în această sentință, în fața căreia rog pe d-lu acuator publicu să-mi arate, că în această eră de decadență a simțului constituțional, care dintre libertățile publice a rămas menținută? Nu s'a suprimat ore libertatea de întruniri? n'a devenit ore libertatea presei o frasă ironică? nu s'a violentat ore libertatea instrucțiunii? nu s'a falsificat ore votul alegătorilor? nu s'a nulificat ore autonomia milenară a comitatelor? nu s'a vătămât autonomia bisericilor? nu s'a suprimat ore libertatea cuvântului și nu s'a persecutat chiar și libertatea gândirii și a conștiinței? Nu s'a călcat ore legea fundamentală pentru egala îndreptărire a națio-

mai ușor veni la noi, pentru ca să veți cum stau lucrurile aici. Credem, cunoscu aversiunea mamei tale față cu serviciul maritim și față de călătoriile pe mare. De multe ori am rugat-o să vină la mine aici unde îi puteam oferi o șorte strălucită, dar ea totdeauna a declarat, că se teme de pericolele unei călătorii pe mare și că nu voese să părăsească patria. De repetate ori am provocat-o, să te trimită la mine, dar ea nu voia să te trimită pe unicul ei fiu peste mare, deore ce atunci ar rămâne singur. Afară de aceea ar fi murit de frică, decât ar fi espus pe unicul ei fiu pericolelor mării.

„Da, m'a costat multă muncă“, dize Carol Angermann, „ca să intru în divisiunea matrosilor. Fără să știe mama m'am dat de bună-voia, deore aveam mare poftă să iesu odată de acasă și fiindcă oredeam, că astfel voiu ave mai bună ocaziune de a-ți implini dorița, iubite unchiule, ca să vinu aici. Mama nu știa nimic despre anunțarea mea de bună voia și făcu totu ce i-a statu în putință, ca să mă înroleze în armata de pe uscat. Din fericire, dorița ei nu s'a implinită.“

„Și acum ești aici“, dize veselu William Behrendt. „Nu-ți poți inchipui, cât de multă mă bucuru. Nu vei lua în nume de rău unui bătrân, care prin paterile sale a ajunsu la ceva, decât în primul momentu îți va arăta stabilimentul său. Ce e dreptu as'ăți nu se lucră, dar poți să veți atelieru.“

William Behrendt sună după servitor și i porunci acestuia în limba engleză să anunțe pe unu dintre portarii din fabrică și pe unu pazicu, ca să deschidă atelieru. Apoi trecu cu Angermann prin curtea, care era încuiată cu edificiu mari. Deși unchiul și nepotul priviră numai fugitivu atelieru, totuși dură două ore și Carol Angermann, care venea de acasă, era atât de uimit, încâtu numai prin frase întreprupte și arată surprinderea sa.

Der tocmai admirațiunea sa naturală îl încântă pe bătrânul Behrendt. Din ce în ce mai vioiu devenea în declarațiunile sale, din ce în ce mai viu descrierea elu, cum și-a început afacerea în America, pentru ca să și agonisască, ca simplu lucrător, până de toate zilele, cum după aceea își deschise unu micu atelieru de pantofăria, lucrându cu zel

de dimința până șera; căți an i-a trebuit, ca să și merșoă fabrica, care încă și acum avea lipsă de a fi mărită.

„Tu veți“, incheia elu istorisirea, „puterile mele nu mai ajungu. Ce e dreptu am în Mr. Lang, unu harnicu purtător de afaceri, unu Germanu, ca și noi toți, delu țermii ostiu, dar aș dori să am totuși pe cineva, pe care să mă potu mai multu basa, decât pe unu străin, și adecă pe o rudeniă. Veți, iubitu meu, tu mi placu, ai ceva natural și sincer în tine, tocmai caracterul mamei tale; și eu speru, că și ție îți va plăce aici, și decât te vei stabili aici, să fi cel puținu în parte posesorul acestei afaceri, nu-ți va fi de locu spre rău. Șadără după ce ție vei săvârși serviciul, vino aici, chiar și decât se va opune mama ta. Ea nu-ți voiu sta în calea norocului țeu și va fi destul de înțelptă, ca să nu-ți strice viitorul. — Der vino în casă. Vei fi obosit și de șiguru, că-ți va fi fime și sete.“

Când unchiul și nepotul se întorseră acasă și intrară în sala de mâncare, în care îi aștepta unu dejun rece, aflară la masă o fată blondă în vērșă de optspre-șapte ani, care mai înteu salută prin

o sărutare pe bătrânul Behrendt și apoi întinse în modu confidențialu mâna vērșului Carol.

Era Lizzia, unica fiică a vērșului Behrendt, unica lui ferioire și giuvaeră, după cum se esprima Behrendt. Ea avea manierele originale și libere ale Americanelor, dar totuși modestia fetelor germane. Ea nu era nici unu momentu perplexă, vorbea hotărîtă și cu înțelesu despre diferite lucruri, ea era aprăpe prea franco în observările ei, ba chiar dīcea, că-i place de vērșul Carolu în uniformă sa frumoșă de matros germanu.

Prea de timpuriu pentru ospătar și șpe, trebui să se gândoă la plecare. Behrendt și fiica sa petrecu pe Carol până la locul de imbarcare și Lizzia era mândră să mergă pe strade la brațu frumosului matrosu, căci toți se uitau la uniformă germană.

La locul de debarcare așteptau deja băroile. Toți concediații erau prezenți, și șergentulu majoru, care avea să ducă pe matros, era cu voia bună, așa încâtu trecu cu vederea, că mai mulți dintre matrosi erau bine chieftuiți.

Intre strigătele puternice de ura!

nalităților? D-lu procuror m'arū deoblega arătându-mi o singură dispoziția favorabilă naționalităților, care ar fi fostă executată!

Expresiunea spiritului acestei ere s'a desvelit în acțiunile și persoana d-lui comite supremă, d-lu Sándor János.*) Am nădejde însă, că trece timpul, în care violările constituției erau tolerate fiind-că se motivau cu pretextul, că le-arū legitima salvarea patriei în fața dușmanilor din afară și launtru. A devenit o modă, ca să fim și noi Români, totdeuna amiof libertății, soocitiți între cei din urmă, și să ne fiă din ori ce incidentă suspicionată patriotismul, pentru ca să se aplice contra noastră măsuri excepționale și să fim eschiși dela folosirea libertăților publice. Să mi-se arete însă, On. Tribunalu, în totă istoria acestei țări, o singură trădare de patriă, care arū săvârșit'o națiunea română! Nu noi am fostă aceia carū am ohematū pe agrii acestei țări, Tătarii, Nemții, Turcii și Muscalii! Nu noi am ingrasatū agrii țerei noastre cu sângele eroilor nostri căduți în o sută de lupte lângă trupurile concetățenilor nostri maghiari?

Este deci o nedreptate, când sub acestu titlu se aplică măsuri de rigore față cu Români, fii deopotrivă devotați ai acestei patrii.

În consecință este și rămâne o violare a constituției, deocă din incidentul acestui proces s'a ținut o comuna Căpușă în stare de asediu unu jumătate de anū, încâtū să fiă oprite chiar adunările bisericesci și întâlnirea a mai multă decât 3 omeu. Tote acestea s'au săvârșitū — durere — din incidentul procesului politic de față, ba mai multă, administrațiunea a ținută două săptămâni în fere 14 tineri din comună, pentru ca să-și câștige fiasuni contra acusatului.

On. Tribunalu! Sute de legi s'au creat de când cu era constituțională. Tacitus dicea: „Pessima republica plurimae leges“. Nu voi să aplicū această sentință la legislațiunea țerei noastre, constatū însă, că D-urile Vostre ohiamăți veți fi a judeca pe clientul meu după o procedură introdusă în țera acēsta în timpurile marțiale ale absolutismului austriac, care dă o latitudine primejdiōsă intru conștruirea dovejilor. Cu totă această latitudine necum să fiă probe, dēr niof motive de suspiciune nu există în contra clientului meu. Mē rogū să fiă declaratū nevinovatū.

*) D-lu Sándor János e generale d-lui L. Tisza.

— Red.

și de „La revedere!“ ale Germanilor de pe țermure, se depărtară bărcile dela țermu, pentru ca să se întorcă pe bordul corvetei „Freyä.“

Primul oficeru, care sta pe bordu, surise cu plăcere, când sergentul majoru îi raportă, că toți concediații s'au reintorsu; șese dintre ei au fostă duși de pe bordu directu în paturī, deocă nu mai puteau merge. Câțiva dintre concediații de pe bordu se olătau pe picioare, dēr locotenentul treou aceste cu vederea. Elū avusese dreptate față de căpitanul său și de acēsta se bucura totdeuna primul oficeru.

Cu o deosebită atențiune vizită pe Angermann, care-i părū foarte gânditoru. După ce toți ceilalți se depărtară, chiamă pe Angermann și acesta îi mărturisī sinceru, că e puțin cam zăpăcit de impresiunea, ce a făcut'o asupra lui bogăția și mărēța fabrică a unchiului său.

Primul oficeru se mai întreprinū afabilu cu Angermann asupra raporterilor sale personale, pēnă când apoi elū împreună cu primul oficeru alu gardei, își făcu rōnda prin camerele de surmūtū ale matrosilor.

(Va urma.)

Nota Rusiei în afacerile bulgare.

Étă teostulū întregū alu notei circulare, pe care ministerul de esterne din Petersburg a adresat'o tuturor reprezentanților săi din străinătate, trimițendu le copia de pe comunicatul „Monitorului imperiului“, în care se es primă guvernul rusescu asupra schimbărilor, ce se pregătescu în constituția bulgară:

Am onōre a alătura aci Escolenței Vostre unu esemplarū alu comunicatului oficialu, prin care guvernul imperialu a cređutū de cuviință a-și esprima părerea asupra modificării articolului 38 alu statutului din Tirnova prin marea Sobranie, convocată în acestu scopu de guvernul din Sofia.

Noi, refusandū de a recunōscē unu regimū, căruia îi lipsesce sancțiunea legală și pe care l'am socotitū întotdeuna dăunătorū intereselor națiunei bulgare, am ascultat de considerante de ordine superiōră, carū au fostō sau desăvirsire justificate prin fapte.

Modificarea uneia din dispozițiile principale ale statutului din Tirnova, care spune, că prințul Bulgariei, cu excepția primului prințu alesu, va trebui să recunōscă confesiunea națională, ar avē, deocă ar fi să fiă primită de Sobrania cea mare, nisce urmări, pe cari ori oine le pōte prevedē.

Trebuie mai înainte de tōte să se observe, că o hotărēre, privindū cesiunea dinastică, e în principiu contestabilă deocăce tratatul din Berlin n'a instituitū în principatū niof o dinastiā domnitoare.

Articolul 3 alu acestui tratatū dispune, în adevērū, că prințul va fi alesu liberu de populația și va fi întăritū de Inalta Pōrtă cu aprobarea Puterilor. Articolul adaugă că: „în casu de vacanță a demnității principiare, alegerea va avē să se faoă în aceleași condiții și cu aceleași forme.“

În întregul acestorū dispoziții, nimic nu dă impuernicierei prințului unu caracteru ereditarū.

Rusia de altfelū nu numai ca putere semnatară a tratatului din Berlin crede, că trebuie să-și ridice vocea în împrejurările actuale. Pe când pe de o parte mēsurā propusă de guvernul din Sofia ofensēză adēnoū simțul religiosū alu națiunei bulgare, ea va fi spre stricaciune și operei de liberare, pentru care Rusia nu și-a cruatū sângele.

Procederea celorū, carū guvernēză astăzi în principatū, e cunoscută. Pōte vorū reuși să-și ajungă scopul. Dēr pe de altă parte e de datoriu noastră să stigmatizămū după cuviință o întreprindere menită a falsifoa dezvoltarea liberă a vieții naționale, înlăturandū principiile și tradițiunile istorice, cari îi servescu de basă.

Niof o putere n'ar rămānē nepăsătoare în fața unui adevēratū atentatū împotriva ordinii lucrurilor, pe care ea și-a datū silința a o cimentă cu cele mai mari jertfe. Și de sigurū nu pentru acēsta a întemeiatū Rusia cu armele prin oipatulū, pentru ca să prinđă rēdăoinū în Bulgaria regimulū actualū.

Incredințatū, că actuala înălcare în conșoița populației bulgare n'ar putē să aibă decâtū urmări fatale, ne-am socotitū de o datoriu să atragemū atenția acolora, cari ar fi destinați a le suferi. Guvernul imperialu va aștepta în liniște, ca viitorul să i dea dreptate. Sunteți autorizați a comunica acēstă depeșă guvernului pe lângă care sunteți acreditați.

ACADEMIA ROMANA.

Sesiunea generală din anulū 1893. Raportulū secretarului generalū asupra lucrărilor făcute în anulū 1892—93.

(Urmare.)

Legate și Fonduri.

Starea fondurilor Academiei vi-se va arēta amēnunțitū în alăturata dare de sēmă a casierului-comtabilū. Aici vē voiū

aduce la cunoștință numai următoarele fapte privitoare la unele legate și fonduri.

1. Legatulū lăsatū de rēposatulū Vasile Adamachi dela Iași a fostū datū de justiție în posesiunea Academiei încă pe când d-vōstrē vē aflați întruniți în sesiunea generală din anulū trecutū. Atunci s'au luatū în stăpănire valorile, cari compunū partea de avere mobilă din acestu legatū, precum și casele din Iași, în cursul anulū s'au luatū apoi în posesiune și cele două moșii ale rēposatului: Roșiorii sēu Capulū delului (situată în plasa Moldova, județulū Sucēva), și Călimănescii (în județulū Tutova, comuna Lălescii). Moșia Roșiorii era dată în arinda d-lorū Leon Pineles și Isidor Last, cu 12.000 lei pe anul și contractul de arendă expiră la S-tulū Gheorghe 1893; după convenitele publicațiunii ea a fostū dată în arindă pe unu nou periodū de 5 anū d-lui Isidor Last pentru suma de 15 000 lei pe anū.

Nepoții rēposatului Adamachi au deschis procesū înaintea instanțelor judecătoreșci, cerēndū să se anuleze testamentul. Din cauza diferitelorū formalități de procedură nu s'a pututū încă s'ajurje la o sentință judecătoreșcă. S'au luatū însă convenitele mēsuri pentru-ca voința inscrișă în testament de generosulū donatorū să fiă respectată și întărită prin hotăriri de justiție.

2. Prin încetarea din viață a lui Constantinū Zappa, executorū testamentarū alu rēposatului donatorū alu Academiei Evanghele Zappa, averea acestuia este reclamată în justiție de rudele rēposatului, de Statulū Elinū ca reprezentantū alu unor instituțiuni din Grecia, legatarū prin testament, și de Statulū românū ca avere rămasă vacantă prin lipsă de moștenitori legalī. Academia are, după testamentulū lui Evanghele Zappa, dreptulū de a primi în fiă-cere anū din averea acestuia suma de 1.000 galbeni, și pentru apărarea acestui dreptū alū sēu Academia a intervenitū în procesū, fiindū reprezentată prin d-lu avocatū D. Gianni asistatū de d-lu colegū V. Manic.

Până la terminarea procesului de fondū tribunalulū de Ialomița a instituitū o curatelă asupra întregii averi atātū a lui Evanghele câtū și a lui Constantinū Zappa. Acēstă curatelă, avēndū numai însărcinare de a face acte de administrare, nu a datū Academiei convenita sumă de 1.000 galbeni pentru anulū 1892 Pentru încasarea acestei sume Academia a chematū în judecată numita curatelă înaintea tribunalului de Ialomița și a obținutū o sentință, care condamnă pe curatele a plăti Academiei suma de 1.000 galbeni. Până acuma însă acea sentință nu a pututū fi investită cu titlulū esecutoriu și adusă la îndeplinire, ne fiindū rămasă definitivă.

3. În situațiunea fondului Iōnū Fētū s'a făcutū o schimbare. Conformū decisiunei Academiei dela 3 Aprilie 1889, s'a vindutū prin licitațiune publică la 24 Octomvre pentru suma de 80.000 lei immobilulū cu mōra de vaporū, care se află pe șosena Târgoviștei între cimitirulū S ta Vineri și fabrica Societății pentru rășnarea petrolului. Prin acēstă vinđare venitulū acestui fondū a crescutū în modū însemnatū.

(Va urma.)

Cestionarilū istoricū*)

de

Nic. Densușianu.

(Urmare).

IV.

103. Ce nume, ori conume vechi romane suntū întrebuintate pe la țeranii

*) Rugămū pe toți d-nii, cărora le zace la inimă luminare a ptelorū mari și strălucite ale străbunilorū noștri, și anume, rugămū pe toți bărbații noștri literați, avocați, proști, profesori și învățatori să binevoiescă a ne trimite răspunsurile sale la Cestionarilū de față. Indată ce o persoană pōte să ne răspundă chiar și numai la 2 sēu la 3 întrebări va face foarte bine să pună pe hârtia informațiunile aceste și să ni le trimită cu poșta. În modulū acesta memoria multorū evenimente și fapte mari va trece și la posteritatea noastră.

de acolo? D. e. Anou, Priscu, Latinu, Terentie, ori alte nume și conume romane?

104. Ce felū de nume sēu conume personale terminate în anū, — dēr mai puțin cunoscutē — se află pe la țeranii de acolo?

105. Sēu nume ori conume terminate în ușū? D. e. Lăpădușū, Măroușū, Flucușū etc.?

106. Ori nume și conume terminate în oniu? D. e. Lăzaroniu, Petroniu.

107. Sēu terminate în ilă? D. e. Frățilă, Stănilă, Vintilă etc.?

108. Se află cumva pe la țeranii de acolo numele ori conumele următoare:

- Iulie? — Iunie? — Antonie?
- Cesarū (Țesarū ori Țisarū)?
- Augustū (Augustinū)?
- Octavianū? — Tiberie? — Claudie?
- Nerōnū? — Vespasianū? — Titū?
- Domițianū?
- Traianū (Traianū ori Troianū)?
- Marcu? — Ulpie? — Adrianū?
- Aurelie? — Septimie? — Severū?
- Deciu? — Valerianū? — Galienū?
- Aurelianū? — Tacitū? — Probū? — Diolețianū? — Galerie?
- Licinie? — Constantinū (Constantinū)?
- Costanū (Stanū)?
- Costanciu (Stancioiu) — Flavie?
- Iulianū? — Iovianū? — Valentinianū?
- Valente? — Grațianū?
- Teodosie? — Aroadie? — Onorie?
- Justinū? — Justinianū? — Costinū?
- sēu altă formă populară asemēnată cu numele aceste?

109. Se află cumva pe la țeranii de acolo numele ori conumele următoare:

- Albanū (Albeanū)? — Alemanū?
- Alanū? — Asturū (Asturianū)?
- Arapū? — Breteanū? — Bastarnū?
- Besū? — Bastagă? — Boranū? — Cămpeanu? — Călabrianū?
- Carpū? — Contarū? — Celtiberū? — Catalanū? — Comagenū?
- Cimbru? — Dalmatū? — Deceanū (Diceanū)? — Daia? — Daza? — Galū? — Greou? — Gotū, Gota, Guta, Goda, Guda? — Goteanū (Godeanū)? — Gutinū (Godinū)?
- Frānou? — Igulū (Igurū)? — Jipa? — Lămășanū? — Lusitanū? — Lucanū? — Latū? — Latesū (Latișū)? — Latinū? — Mișanū? — Milea? — Miliianū? — Nēmțū? — Numidū? — Onea? — Ostanū? — Pădeanū? — Panonū? — Partū? — Persū? — Pondū? — Puiandū? — Papiarie? — Ripeanū? — Receanū? — Romanū? — Surū? — Spanū? — Tautū? — Taugru? — Troceanū? — Truscu? — (Trusco)? — Tārsēnu? — Tālianū? — Ubeanū (Obeanu)? — Umbreanu? — Usouū (Osouū)?

110. La țerancele române de acolo suntū cumva obișnuite numele de:

- Marciana? — Justina? — Sofia?
- Savina? — Todora? — Dochia?

111. Cum era obiceiul în vechime, câte conume purtau boierii, rēzeșii, moșnenii și nemeșii de acolo? (Să se dea câteva esemple.)

112. Cate conume purtau foștii clăcași și iobagi de acolo? (Câteva esemple.)

113. Ce felū de nume ori conume cu formă mai barbară se află întrebuintate pe la țeranii de acolo?

[Va urma.]

L i t e r a t u r ă .

În editura librăriei H. Steinberg din Bucuresci (Strada Șelari 18) a apărutū: Schițe și nuvele, de Victorū Crascescu, (Str. Basarabeanu). Formatū 8° de 242 pag., hârtia fină, tiparū frumosū. Prețulū 1 leu.

Librăria H. Steinberg din Bucuresci, în a căreia editură a apărutū acēstă carte, a luatū mēsuri de-a scōte o colecțiune de scrieri literare ale autorilorū romāni, care va apărē regulatū în fiă-care lună în câte unu volumū, tipăritū cu îngrijire și pe hârtia velină, pe lângă prețulū numai de 1 leu esemplarulū. De presentū se află sub presă volumulū II din Nuvele, de același autorū.

DIVERSE.

Hazū. „Esci acusatū, că ai spartū capulū băiatului din prāvălia cu metrulū — „Înțelegeți, d le președinte, că deocăce nu se purta bine am fostū silitū să iau „mēsuri“....

Proprietarū Dr. Aurel Mureșianu. Redactorū responsabilū: Gregoriu Matorū.

Cursul la bursa din Viena.

Din 23 Martie 1892.

Renta ung. de aur 4%	115.99
Impr. oăil. fer. ung. în aur 4 1/2%	95.55
" " " " argint 4 1/2%	122.65
Oblig. " " " de ost. I. emis.	101.75
" " " " " II "	120.10
" " " " " III "	—
Bonuri rurale ungare	—
" " croato-slav.	95.10
Despăgubirea dijmei de vin	—
Imprum. ung. cu premii.	97.50
Losuri pentru reg. Tisei și Seghed.	154.75
Renta de hârtie austr.	144.75
" " argint	98.75
" " aur	98.70
Losuri din 1860	117.15
Acții de-ale Băncii austro-ung.	149.—
" " " ung. de credit.	986.—
" " " aust. de credit.	416.75

Argint	353.75
Galben imp.	5.71
Napoleondori	9.64 1/2
Mărci imp. germ.	59.40
London (lire sterlinge)	121.30
Rente de corone austr.	96.95
" " " ungară	95.20

Cursul pieței Brașov.

Din 24 Martie 1893.

Banote rom. Cump.	9.55	Vënd.	9.58
Argint român.	9.48	"	9.53
Napoleon d'ori	9.60	"	9.63
Galbeni	5.58	"	5.63
Ruble rusești	1.26 1/2	"	—
Mărci germane	58.80	"	59.20
Lire turcești	—	"	—
Scrisuri fonc. Alb. 6%	101.—	"	—
" " " 5%	—	"	—

Nr. 3689—1898.

PUBLICAȚIUNE.

Aducându-se la cunoștința acestui magistrat ca oficiu de meserie, cumca muți lucrători, sodali și uenioi, cari sunt introduși ca membri în cassa lucrătorilor morboși din Budapesta și în reuniuni de morboși private locale; sunt de convingere, cumca nu sunt obligați, de a se face membri la cassa cerouală de morboși, — se aduce priu acesta la cunoștință, că pentru acei ocupați la o meserie, fabrica sau negota în comitatul Brașov există legalmente numai o cassă pentru bolnavi și anume cassă brașovenă cercouală pentru bolnavi. La această cassă sunt obligați de a participa ca membri toți acei ocupați la vr'o meserie, comericiu sau fabrica.

Se înțelege de sine, cumca le stă în libera voie, ca să fie membri și la alte casse.

Brașov 18 Martie 1893.

Magistratul orașenesc.

78,1—2.

Nr. 3402—1898.

PUBLICAȚIUNE.

Se arădăză din nou pe cale de oferte

ȘCOLA ORĂȘENESCĂ DE INNOTAT din Blumena, pe timpul din 1 Iunie 1893 până 31 Mai 1896.

Referitorea pertractare de oferte are loc **Vineri în 7 Aprilie a. c.** în oficiul orașenesc economic și anume la 10 ore a. m. Reflectanți au de a-și așcerne până la ora și ziua amintită ofertele scripturistice, sigilate, provezute cu vadiul de 10% din suma amintită în cifre și litere oferata anualminte, precum și cu dechierațiunea, că oferentilor li sunt cunoscute condițiunile și că se supun lor.

Condițiunile de oferte și acele contractuale se află până în amintită și la oficiul orașenesc economic în decursul 6relor oficiose spre examinarea din partea fie-cării.

Brașov, 18 Martie 1893.

Magistratul orașenesc.

79,1—2.

Apa de Buda**VICTORIA-APA amară.**

este după cum arată cifrele de mai jos apă amară cea mai cu efect și bogată în conținutul ei, de pe Continent.

Ea conține 58.05 gr. părți constitutive solide și cu efect în 1000 grame, o cifră care n'au întrecut nici o apă amară.

Cumcă Apa-Victoria este cea mai bogată în conținut rezultă din următoarea analiză oficială.

Isvorul Victoria din Buda.

Rakóczy	53.53	23.06
Franz Josef	52.29	24.78
Hunyady János	41.73	18.44
Elisabeth	26.29	8.04
Apă amară de Pilua	32.72	12.12
Saidschützer	23.21	10.96

Apa-Victoria se capătă în toate băcăniile.

Proprietar: IGN. UNGAR și FIU.

Budapesta.

63,4—10.

Prafurile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decât fiecare cutiă este provădută cu marca de apărare a lui A. Moll și cu subscrierea sa.

Prin efectul de leuire durabilă al Prafurilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăților celor mai cerbicoase la stomach și pânțee, în contra cărceilor și acrelei la stomach, constipațiunei cronice, suferinței de ficat, congestiunei de sânge, haemorrhoidelor și a celor mai diferite bôle femeesci a luat acest medicament de casă o răspândire, ce crește mereu de mai multe decenii încôce.—Prețul unei cutii originale sigilate 1 fl. v. a.

Falsificațiunile se vor urmări pe cale judecătorească.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabil numai, decât fiecare sticlă este provădută cu marca de scutire și cu plumbul lui A. Moll.

Franzbranntwein-ul și sarea este foarte bine cunoscută ca un remediu popular cu deosebire prin trasu (frotat) alină durerile de șoldină și reumatism și a altor urmări de recelă. Prețul unei sticle-originale plumbate 90 cr.

Apă de gură-Salicyl a lui Moll.

(Pe baza de natron Acid-salicylic)

La întrebunțarea gîlnică, cu deosebire importantă pentru copii de ori-ce etate și adulți, asigură această apă de gură conservarea sănătoasă și mai departe a dinților. Prețul sticlei provădute cu marca de apărare a lui A. Moll 60 cr.

Trimiterea principală prin

Farmacistul A. Moll, c. și r. furnisor al curții imperiale Viena, Tuchlauben 9.

Comande din provinciă se efectuează gîlnic prin rambursă postală.

La deposite se se ceră anumită preparatele provădute cu iscălitura și marca de apărare a lui A. MOLL.

Deposite în Brașov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Victor Roth, Fr. Kellern și Ed. Kugler, precum și la D. Eremia Nepoții, J. L. & A. Hesshaimer și Jul. Hornung & Teutsch.

77,—1.

Nru. 3773—1898.

Publicațiune.

În primăvera acesta se vîndu din plantațiunile oficiului orașenesc forestier următoarele plante:

A) În revierul orașenesc-timișan:

a) din plantațiunea (sub Crucurulă-mare)

1. Molivi, 5—6 ani, 10,000 bucăți à milla . . . fl. 12.—
2. " 4—5 " 10,000 " " " " " " 10.—
3. " 3 " 2,000 " " " " " " 6.—

b) Din grădina forestieră orașenescă și timișana:

3. Molivi, de 2 ani . . . . . 200 bucăți, à fl. —.1 or.
4. " " 3 " (înălțime până la 20 cm.) . . . 500 bucăți " " —.2 "
6. " " 4—5 " " " " 30 " " " —.4 "
7. brați albi de 2 " " " " " " 200 " " " —.2 "
8. " negri " 2 " " " " " 100 " " " —.1 "
9. " " 5 " " " " " 109 " " " —.6 "
10. " (Weymont) de 5 ani . . . . . 100 " " " —.10 "

B) În revierul Krizbav (Komlos):

11. Brazi albi . . . de 12 ani 800 bucăți . . à fl. —.10 or.
12. " " " 7—8 " 1700 " " " —.5 "
13. " negri . . . " 7 " 500 " " " —.5 "
14. " melezi " 6—7 " 400 " " " —.5 "
15. " (Weymont) " 8 " 60 " " " —.6 "

Amatori și potă cumpăra astfel de plante din revierul orașenesc-timișan dela cassa orașenescă forestieră (localitatea magistratului, strada porții) în decursul 6relor oficiose dela 7—11 ore, pe cându acele în revierul Krizbav în fie-care Lună și J. J. în biroul revierului orașenesc în Krizbav la administratorul Alfred Pomarius, dela 8—12 ore a. m.

Brașov, 18 Martie 1893.

80,1—2.

Magistratul orașenesc.

MOSTRE atrăgetore pentru mușterii privați gratis și franco. Caete cu mostre, cum nu său mai veđută până acum pentru **croitorii** nefrancate.

Eu nu dau rabat de 2/3, sêu 3/4, fl. pe metru, nici cadouri croitorilor, cum face concurența, ci am numai prețuri fixe netto pe metru pentru ca fiecare mușteriu să cumpere bun și efinu. Poștiți a vi se presenta numai caetele mele cu mostre. Totodată avertidesă a Vă păđi de anunțuri ale concurenței pentru ieftinătate.

Stofe pentru îmbrăcăminte.

Peruvian și Dosing pentru onoratul cleru stofe prescrie pentru uniformele funcționarilor c. r., asemenea pentru veterani, pomperi, gimnastici, livră-urii, postavur pentru billarde și mese de joc, loden obicnuit și impermeabil pentru rocuri de vânătoare, stofe de spălat, pleduri de voiaj dela fl. 4—14 etc.

Cine voiesce a cumpăra **postavuri eține, solide, trainice, din lână curată**, ér nu sdreñțe eține și nu prețescă nici câtă cusutul croitorului, se se adreseze la

Joh. Stikarofsky în Brünn. (Manchesteru austriei.)

Depositu permanentă de postavuri peste 1/2 millione florini.

Pentru a putea apreția marimea și eficacitatea stabilimentului, declară că firma mea întreține esportul cel mai mare de **postavuri din Europa fabricate de Kamgarn**, mănunșuri pentru croitorie și o mare legatorie de mustre.

Spre a ve convinge despre tôte aceste invită pe On. publică a visita localurile spațioase a stabilimentului de vëndare unde sunt ocupate 150 persone.

Trimiterea numai cu Ramburse.

Corospondenta în limba germană, boemă, maghiară, polonă, italiană, francesă și englesă.

40,9—24.

Coniacul**CONTE ESTERHAZY**

premiat cu cea mai înaltă distincție la tôte esposițiunile unde s'a trimis, e curată destilațiă de vin.

Beutura de predilecțiă a publicului.

Birou Central: Budapest, Külső váczi-út 23.

se pôte cumpăra ori unde

1005,17—20